

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἑνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἐξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάρτων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στήλων δραχμᾶς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Η «ΠΡΟΦΑΘΟΣ»

Πρὸς τοὺς Κυρίους Μετόχους αὐτῆς.

—ο—

Καλοῦνται οἱ Κύριοι Μέτοχοι εἰς γε-
νικὴν Συνέλευσιν τὴν 19 Ἀπριλίου ἡ-
μέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5ην μ. μ.,
ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐταιρίας ἵνα δε-
χθῶσι τὴν παραίτησιν τοῦ Διευθυντοῦ,
λάβωσι γνώσιν τῆς καταστάσεως τῆς Ἐ-
ταιρίας καὶ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς ἐξακο-
λουθήσεως ἢ διαλύσεως αὐτῆς.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 9ην Ἀπριλίου 1876.

Οἱ Σύμβουλοι

Ὁ Διευθυντής

Θ. ΚΑΛΟΥΤΑΣ

Α. ΜΟΔΟΧΑΛΗΣ

Π. ΠΕΤΡΙΤΣΗΣ

Ι. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΕΜ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑ.

—ο—

ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

—ο—

Συνεδρίασις 14^α καὶ τελευταία, τῇ
51 Μαρτίου 1876.

Ἡ ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

«Τὴν 11 τῆς τετάρτης π. μ. συνήλθε τὸ
Εἰδικὸν Δικαστήριον καὶ ἀνεγνώσθη ἡ ἀπό-
φασις αὐτοῦ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ἦσαν κατελιημμένοι
πᾶσαι αἱ θέσεις, πλήρη πάντα τὰ θεωρεῖα
ἀλλ' ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀποφάσεως ἐβράδυνε
μέχρι τῆς μεσημβρίας, ἕνεκα τῆς ἀπουσίας
τοῦ κ. Νικολοπούλου, ἀσθενούντος. Ὁ κ.
Πρόεδρος ἀπήτησεν ἡ τὴν προσέλευσιν αὐ-
τοῦ ἢ τὴν προσαγωγὴν ἰατρικῆς πιστο-
ποιήσεως. Τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς οἱ συνή-
γοροι τοῦ κ. Νικολοπούλου ἔφερον τὴν αἰτη-
θεῖσαν πιστοποιήσιν, τὴν δὲ δωδεκάτην καὶ
λεπτὰ δέκα ἤρχισεν ὁ Πρόεδρος ἐν μέσῳ βα-

θουάτης σιγῆς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀποφά-
σεως, ἥτις διήρκεσε μέχρι τῆς 2 καὶ τέταρ-
τον μετὰ μεσημβρίαν, ἥτοι ἐπὶ δύο ἀκριβῶς
ὥρας, μολοντί παρελήθη τὸ ἱστορικὸν καὶ
ἀνεγνώσθη μόνον τὸ διασκευτικὸν καὶ δια-
τακτικὸν μέρος.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

« Α') Ἐκηρύχθησαν ἀθῶοι τῆς ἐπὶ ἐκβιά-
σει καὶ ἐπὶ συστάσει κατηγορίας οἱ δύο Ὑ-
πουργοί.

Β') Ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός Ι. Βαλασσόπου-
λος ὅτι ἐδέχθη δῶρα ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον Ἀρ-
γολίδος εἰς χρήματα δρ. 10,000, ἀπὸ τὸν
Κεφαλληνίας δρ. 25,000, ἀπὸ τὸν Πατρῶν
δρ. 11, 200, καὶ ἀπὸ τὸν Μεσσηνίας δρ.
10,000, ἥτοι τὸ ὅλον εἰς χρήματα δραχ-
μᾶς 56,200 καὶ εἰς κοσμήματα δρ. 600.

Γ') Ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύ-
νης πρῶν ὑπουργός Βασίλειος Νικολόπουλος,
ὡς συναυτουργός, διότι ἕνεκα τῆς ἐξαιρετι-
κῆς θέσεώς του ἐν τῷ ὑπουργείῳ Βούλγαρη,
ἔχορηγησεν ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως εἰς
τὸν Βαλασσόπουλον, πρὸ καὶ κατὰ τὴν ἐκ-
τέλεσιν τῆς δωροδοκίας, συνδρομὴν, ἥς ἄνευ
οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν
πράξιν του.

Δ') Ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι οἱ Π. Οἰκονομό-
πουλος καὶ Δ. Χαριτάκης εἰς βαθμὸν συνεργί-
ας, διότι ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἐχο-
ρήγησαν εἰς τὸν ὑπουργὸν Ι. Βαλασσόπουλον
ὑποστήριξιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς δωροδοκίας.

Ε') Ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι ὅτι ἔδωσαν δῶρα
εἰς τὸν Ι. Βαλασσόπουλον ὁ ἐπίσκοπος Πα-
τρῶν Ἀβέρκιος, ὁ ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας
Κομποθέκρας, καὶ ὁ ἐπίσκοπος Μεσσηνίας
Ἀργολίδος,

ΣΤ') Ἐκηρύχθη ἀθῶος ὁ Ν. Πετρῆς.»

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως, ὁ
Πρόεδρος ἠρώτησε τοὺς Εἰσαγγελεῖς, τίνα ἐ-
πικαλοῦνται ποινὴν. Ὁ κ. Βουλπιώτης ἀπήν-
τησεν, ἐν ὀνόματι τῶν Εἰσαγγελέων, ὅτι ὡς
πρὸς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς σωματικῆς ποινῆς
καὶ τῆς στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιω-
μάτων ἀφαιροῦνται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Δικασ-
τηρίου, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τὰς προσωπι-
κὰς καὶ πραγματικὰς περιστάσεις τῶν δια-
πραχθεισῶν πράξεων.

Εἶτα ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τοὺς κατηγο-
ρουμένους ἂν ἔχωσι νὰ εἰπώσι τι σχετικῶς
πρὸς τὴν ποινὴν. Ὁ κ. Βαλασσόπουλος ἀ-

πήνησεν ὅτι ἀφαιροῦνται εἰς τὴν δικαιοσύνην
τοῦ Δικαστηρίου. Τότε ἠγέρθη καὶ ἔλαβε τὸν
λόγον ὁ Πατρῶν Ἀβέρκιος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἤρ-
χισεν ὀμιλῶν ἐπὶ τῆς οὐσίας, παρετήρησεν
αὐτῷ ὁ Πρόεδρος ὅτι ἐπὶ τῆς ποινῆς μόνον
δύναται νὰ ὀμιλήσῃ, διότι ὁ καιρὸς τῶν συ-
ζυτῶσεων παρελήθη. Τότε μετὰ τινὰς παρα-
τηρήσεις τῶν συνηγόρων κ. κ. Κοκκίνου, Ἡ-
λιοπούλου καὶ Καμπᾶ, τὸ Δικαστήριον ἀπε-
σύρθη εἰς τὸ δωμάτιον τῶν διασκέψεων περὶ
ὥραν 2 καὶ ἡμίσειαν.

Μετὰ διάσκεψιν 2 1/2 ὥρων ἐξῆλθε τὸ
Δικαστήριον καὶ ἀπήγγειλε τὴν δευτέραν
αὐτοῦ ἀπόφασιν.

« Διὰ ταύτης, δυνάμει τῶν ἄθρων 456 §
4—109,—23,—56 § 2,—καὶ 50 τοῦ
Ποινικοῦ Νόμου, συνδυασμένων πρὸς τὰ ἄρ-
θρα 30 καὶ 82 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, κα-
τεδίκασε :

α) τὸν Ι. Βαλασσόπουλον εἰς ἑνὸς ἔτους
φυλάκισιν, εἰς τριετὴ ἀνικανότητα πρὸς λή-
ψιν δημοσίας ἀρχῆς, εἰς πληρωμὴν τῶν δο-
θέντων δῶρων εἰς χρήματα ἐκ δρ. 56.200
καὶ εἰς κοσμήματα εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Τα-
μεῖον τῶν Πτωχῶν.

β) τὸν Β. Νικολόπουλον εἰς δέκα μηνῶν
φυλάκισιν.

γ) τὸν Π. Οἰκονομόπουλον εἰς τεσσάρων
μηνῶν φυλάκισιν.

δ) τὸν Δ. Χαριτάκην εἰς δύο μηνῶν φυ-
λάκισιν.

ε) τὸν ἐπίσκοπον Μεσσηνίας εἰς χρηματι-
κὴν ποινὴν 20,000 δραχμῶν.

ς) τὸν ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας εἰς χρη-
ματικὴν ποινὴν 50,000 δραχμῶν.

ζ) τὸν ἐπίσκοπον Πατρῶν εἰς χρηματικὴν
ποινὴν 22,400 δραχμῶν.

Κατεδίκασε δὲ πάντας καὶ κατέστησεν
αὐτοὺς ἀλληλεγγύως ὑποχρέους εἰς πληρω-
μὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Ἀπήγγειλε δὲ προσωπικὴν κράτησιν κατὰ
τῶν καταδικασθέντων εἰς τὴν χρηματι-
κὴν ποινὴν, μέχρις ἀποτίσεως τοῦ ποσοῦ,
ὅπερ κατεδικάσθησαν νὰ πληρώσωσι.

Ἀνέθεσε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως
εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέα.

Εἶτα ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν,
τῇ ὥρᾳ 5 καὶ λεπτὰ 10.»

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς κατηγορίας, ὁ
παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς κ. Αρ. Οἰκονόμου
παρέδωκε τοὺς καταδικασθέντας εἰς φυλά-

κισιν Ι. Βαλασσόπουλον, Β. Νικολόπουλον, Η. Οίκονομόπουλον και Δ. Χαριτάκην εις τὸν μοίραρχον Κόκκινον, ὅστις ὠδήγησεν αὐτοὺς, παραλαβὼν ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου καὶ τὸν κ. Β. Νικολόπουλον, εἰς τὰς φυλακὰς Τριγγέτα, ὅπου ἔθεσαν αὐτοὺς εἰς διεσκευασμένα δωμάτια, καὶ χωριστὰ ἕκαστον.

Τοιοῦτον ἐν συνόψει ὑπάρχει τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως μέρος καὶ τοιαύτη ἡ ἐκβασίς τῆς σπουδαιοτάτης τῶν Ἐπισκοπικῶν δίκης· δίκης ὅμοια τῇ ὁποία οὐ μόνον παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς παλαιοῖς καὶ γεγηρακόσιν ἔθνεσι σπανίως τυγχάνουσι.

Τῷ ὄντι δὲ ἂν ἡ δίκη αὕτη προὐκαλεῖτο καὶ διεξήγετο ἐν ἄλλαις δμαλωτέραις καὶ κρείττοσι περιστάσεσιν, ἤθελεν ἀποτελέσει μίαν τῶν ἀξιολογωτέρων σελίδων τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου, καὶ ἤθελεν ἔχει σπουδαίαν ἐπὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ ἔθνους μορφώσεως ἐπιρροήν. Ἄλλως τοιαύτας δίκας ἐπιχειροῦσι τὰ ἔθνη ὧν ἡ πολιτεία κέκτηται σθένος ἠθικὸν καὶ εὐρωστίαν, καὶ ἅτινα δὲν ἄγονται οὐδὲ φέρονται τυφλῶς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν λειτουργῶν, ἀλλ' ἐπιβλέποντα καὶ κρίνοντα τὴν διαγωγὴν των, εἶναι πάντοτε ἔτοιμα νὰ τὴν ἀναστειλῶσιν ἐξολισθαίνουσαν.

Ἀτυχῶς ὅμως, ὡς ἔχουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως ἰδίως τοῦ 62, ἀφ' οὗτου ἡ ἠθικὴ κατὰπτωσις τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου βαίνει μετ' ἀκατασχέτου ὀρμῆς, ἀδιαλείπτως δὲ καὶ ὀλονὲν ἡ πολιτικὴ τοῦ ἔθνους ἀτμόσφαιρα βαρύνεται ὑπὸ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων παθῶν μάλιστα δὲ ὑπὸ τῆς ἰδιοτελείας, τοῦ φατριασμοῦ καὶ τῆς φιλαρχίας, ἐπειδὴ τῆς παρούσης δίκης τὴν ὠθησὶν ἐδωκεν ἡ πολιτικὴ, διὰ ταῦτα, οὐ μόνον ἠθικὴν ὠφέλειαν σπουδαίαν δυσκολεῖται πᾶς φρόνιμος νὰ ἐλπίσῃ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ζημίαν καὶ φθορὰν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῷ ἔθνει δύναται νὰ περιμένῃ. Διότι ἐκ μὲν τοῦ φόβου τῶν ποινῶν καὶ τῶν καταδιώξεων, ἐν αἷς ἀφίς Ἑλλήν ὁ ποικίλος δύναται νὰ εὕρῃ πάντοτε διέξοδον, ἐλαχίστη θέλει εἶσθαι ἡ ὠφέλεια· ἐκ δὲ τοῦ πρὸς τοὺς πολιτευομένους καὶ τοὺς ἱερεῖς ἐξευτελισμοῦ καὶ τῆς διαπομπεύσεως, οὐ μόνον ψυχραίνονται καὶ αὐτοὶ οἱ εὐλαβέστεροι καὶ πατριωτικώτεροι τῶν ἀνθρώπων καὶ γίνονται πρὸς τε τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πολιτείαν ἀσθεστέροι καὶ ἀδιαφορώτεροι, ἀλλὰ καὶ, τὸ λυπηρότερον, ἐν ᾧ ἄχρι τοῦδε μόναι αἱ κατὰ καιροὺς Νομοθετικαὶ καὶ Ἐκτελεστικαὶ ἐξουσίαι ὑπήγοντο ὑπὸ τὴν ἐπικρίσιν καὶ τὴν χλεύην, ἤδη τίς δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι ἐκ τῶν τοιούτων δικῶν, ὅσον δίκαιαι καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι, ἐπειδὴ ὠθοῦνται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς, πάσχει ὅπως δῆποτε καὶ ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία; Διότι ἡ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διασσεαλευμένη τοῦ ἔθνους πεποιθήσις καὶ ἡ ὑπόπτως πρὸς αὐτὴν καὶ ἀδημόνως ἔχουσα συνείδησις του, ἣτις τῶς ἐθεώρει τὴν δικαιοσύνην ὡς τὴν ἀνωτάτην θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν φιλοσοφίαν, πάσας συλλήθδην τὰς ἀρετὰς περιέχουσαν, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς μέχρι τινὸς ψυχρὰ καὶ ἀπαθῆ τῶν νόμων ὄργανα, καὶ τὴν μόνην ἄγκυραν τῆς κυμαινόμενης πατρίδος, ὅσα καὶ ἂν εἴηται τὸ δεδικασμένον, οὐχ ἦττον ὑποβάλλουσα τὰς ἐκ τῆς πολιτικῆς προκαλουμένας ταύτας δίκας ὑπὸ σκανδαλώδη ἐπικρίσιν καὶ συζήτησιν, ἀφαίρει μέρος τῆς αἴγλης καὶ τῆς λαμ-

πιδόνας, ἣτις ἄχρι τοῦδε ἔλαμπε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αἱ ἐέρται τῶν παθῶν τοῦ Σωτήρος καὶ τῆς λαμπροφύρου αὐτοῦ ἀναστάσεως ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα προσηκόντως· καὶ πυροτεχνήματα μὲν ἐκάησαν σχετικῶς πρὸς τὰ ἄλλα ἔτη ἀφθονέστερα, οἱ δὲ πυροβολισμοὶ ἦσαν ὀλιγώτεροι καὶ πάνυ ὀλίγοι οἱ τραυματισθέντες, χάρις εἰς τὴν δραστηριὰν ἐπίβλεψιν τῆς Ἀστυνομίας.

— Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν αἰφάλακραι κορυφαὶ τῶν τῆς ἡμετέρας νήσου βουνῶν ἤρξαντο κομῶσαι, διάφοροι δὲ θάμνοι πρᾶσινίζοντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀειθαλεῖς σχοῖνοι, οὐ μόνον εἰς τὴν ὄψιν παριστῶσιν εὐπροσωποτέρους τοὺς λόφους, ἀλλὰ καὶ, κατὰ γέτινῶν τὴν γνώμην, τὰ νέφη ἐλκύοντες, συντελοῦσι πρὸς τὴν βροχὴν. Μετὰ λύπης δὲ πληροφροῦμενοι ὅτι τῶν χωρικῶν τινες φαίνονται συχνάκις πωλοῦντες σχοίνων καὶ ἄλλων θάμνων φορτία πρὸς πύρῳσιν κλιβάνων, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ἀμφοτέρων τῶν ἐπὶ νῆς νήσου Ἀστυνομιῶν, πρὶν ἢ ὁ πέλεκυς φθάσας κατακείρῃ παντελῶς καὶ δηώσῃ τοὺς λόφους, καὶ μεταβάλῃ τὴν νῦν χλοερὰν καὶ ἀνθοῦσαν αὐτῶν ὄψιν εἰς ἄχαριν καὶ ξηράν.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἧς ἡ Ἐφορία μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διενεῖματο τοῖς πολιταῖς τὰ δέοντα ἐντυπα προσκλητήρια.

— Τὴν αὐτὴν Κυριακὴν ἀπέρχεται προσωρινῶς εἰς Δαρδανέλια διὰ λόγους ὑγείας ὁ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Αἰγυπτιακῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας Βέης Γ. Ξανθοπολίτης, ὃν θέλει ἀναπληροῖ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του ὁ υἱὸς αὐτοῦ κ. Κλεάνθης.

— Ἐπίσης ἀπῆλθεν εἰς Χίον ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Σ. Πάλλης.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Λαδοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Κορέση, πάντων ἐπευχομένων αὐτοῖς νὰ ζήσωσι καὶ νὰ γηράσωσιν εὐδαιμονοῦντες.

— Ὁ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸς θεατρικὸς θίασος ἀποτελούμενος ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Ἀλεξιάδου, Γ. Νικηφόρου, Ἰωάννας Νικηφόρου, Πιπίνας Μπονασέρας, Φιλομήλας Μπονασέρας, Ἐμμ. Χέλμη, Ἐλένης Χέλμη, Σοφ. Δημητροπούλου, Χαρ. Δημητροπούλου, Ἀλ. Μπίστη, Ἐλευθ. Βούλγαρη, Ν. Καρδοβίλλη, Ν. Κυριακοῦ, Γ. Τσίντσου καὶ Σπ. Κάππα, ἀρχεται τῶν παραστάσεων αὐτοῦ αὐρὶον διὰ τοῦ δράματος «Ἰωσίας

ὁ Ἀκτοφύλαξ», περὶ οὗ πολλὰ ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ ἐγράφησαν τύπω, καὶ τῆς Κωμωδίας «Τρεῖς γαμβροὶ καὶ μία Νύμφη» ὑπὸ τοῦ κ. Α. Νικολάρα.

— Ἡ ὁδὸς ἡ μεταξὺ τῆς οἰκίας, ἐν ἣ κατοικεῖ ὁ κ. Μαρκαντωνάκης, καὶ τῶν Ἀποθηκῶν Κατσούφρη, γέμει ἀκαθαρσιῶν, καὶ εἶναι ἀνάγκη ἡ Ἀστυνομία νὰ παραγγείλῃ τὰ δέοντα.

— Οἱ ἐπίσκοποι Ἀβέρκιος καὶ Κομποθέκρας ἀπῆλθον ἐφ' ἀμάξης εἰς τὰς οἰκίας των.

— Μεγάλῃ ἦτο ἡ συγκίνησις πάντων ὅτε προσκλήσει τοῦ Προέδρου, ἠγέρθησαν οἱ κατηγορούμενοι καὶ ἀπηγγέλθη αὐτοῖς ἡ ποινὴ. Ἀμφιβάλλομεν γράφει ἡ «Στοά» ἂν εἰς μόνος δὲν ἐλυπήθη αὐτούς.

— Μεγάλῃ δὲ ἦτο ἡ ψυχικὴ ταραχὴ τῶν καταδικασθέντων. Πάντες ἦσαν ὠχροὶ καὶ καταβεβλημένοι.

— Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦτοι τὸ σάββατον ἔμελλε νὰ ἐκζητηθῆ ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ἡ ἀπότισις τῶν ἐπιδικασθέντων· ἐὰν δὲν καταβάλωσι ταῦτα θέλουσι φυλακισθῆ εἰς τὰς διὰ χρέη ὠρισμένας φυλακὰς.

— Τὰ χρηματικὰ ποσά, ἅτινα ἀπεφάσισε τὸ Δικαστήριον νὰ πληρώσωσιν οἱ καταδικασθέντες, ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 148,600, ἅτινα, κατὰ τὸν νόμον, θὰ καταβληθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πτωχῶν, δηλ. εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, διότι ἄλλο ταμεῖον, ὅπως ὁ νόμος ἴσως ἐννοῆ, δὲν ὑπάρχει.

— Ἦδη προκύπτει νέον ζήτημα τοῦτο. Μετὰ τὴν καταδίκην τῶν ἐπισκόπων τί θέλει πράξει ἡ Σύνοδος, θέλει δικάσει αὐτοὺς ἐπὶ σιμωνίᾳ;

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατὰ τὴν «Στοάν» δι' ἐγγράφου αὐτῆς παρήγγειλεν εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἐπισκόπους κ. Ἀβέρκιον καὶ κ. Κομποθέκραν νὰ μὴ ἀναχωρήσωσιν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μέχρι νεωτέρας διαταγῆς αὐτῆς.

— Εὐρέθη, δὲ ὡς μανθάνομεν, ὁ προσήκων κανὼν τῶν Συνόδων, δι' οὗ οἱ δωροδοκῆσαντες ἐπίσκοποι δύνανται νὰ καθαιρεθῶσιν, ἢ νὰ κηρυχθῶσι τοῦλάχιστον ἀργοί.

— Προχθὲς ὁ δικαστικὸς κλητὴρ Παναγιώτης Φαρμακόπουλος ἐνεχείρησε τὰ κατηγορητήρια πρὸς τοὺς τέσσαρας πρῶν ὑπουργοὺς, Δ. Γ. Βούλγαρη, Β. Νικολόπουλον, Ι. Βαλασσόπουλον καὶ Δ. Τριγγέταν, τὸ δὲ πρὸς τὸν Δ. Γρίβαν κατηγορητήριον ἀπεστάλη διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Δευκάδι πλημμελειοδικῶν. Μάρτυρες τῆς κατηγορίας προσεκλήθησαν 244, ἐν οἷς καὶ πρῶν καὶ νῦν βουλευταὶ, δικασταὶ καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι. Ἡ δίκη ἀρχεται ὡς γνωστὸν τῇ 19ῃ Ἀπριλίου ἡμέρᾳ Δευτέρα καὶ ὥρα 11, ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι, ἐνθα ἐγένετο ἡ ἐπὶ δωροδοκίᾳ δίκη. Μεταξὺ τῶν μαρτύρων εἶναι καὶ οἱ κ. Κουμουνοῦρος, Ζαΐμης καὶ Δεληγιάννης, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ κ. Δεληγεώργης.

— Τῇ προσκλήσει τῆς Κυβερνήσεως συνῆλθον οἱ καθηγηταὶ τῆς θεολογίας κύριοι Ἀναστ. Διομήδης, Δαμαλᾶς καὶ Ζῆκος καὶ ὁ πρωτόδικος καὶ ὑφηγητὴς τοῦ κανονικοῦ δικαίου κ. Εὐταξίας, ὅπως σκεφθῶσιν ἂν ἡ τῶν τριῶν ἐπισκόπων ἐνοχὴ ἐπὶ δωροδοκίᾳ συνεπάγεται τὴν καθάρσιν, δυνάμει τῶν ἀποστολικῶν κανόνων καὶ τῶν ἄλλων νομοθετημάτων τῆς ἐκκλησίας.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περί της μη παραδοχής εις τὰ δημοσία ταμεία διαφόρων ξένων ἀργυρών νομισμάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 8]20 Φεβρουαρίου 1853 Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον ὀρίζει, ὅτι αἱ εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον πληρωμαὶ πρέπει νὰ γίνωνται δι' Ἑλληνικῶν νομισμάτων, τὸ δὲ δεύτερον ἐξαιρεῖ προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας διατάγης διάφορα νομίσματα ξένων ἐπικρατειῶν διατάσσον νὰ ἦναι καὶ ταῦτα δεκτὰ εἰς ὅλα τὰ ἐθνικὰ ταμεία.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ἀπὸ τίνος χρόνου ἀναφανείσα ὑποτίμησις τοῦ ἀργύρου σχετικῶς πρὸς τὸν χρυσὸν, ἐπιτεινομένη ὁσημέραι, ἐπιφέρει ἀνωμαλίαν εἰς τὰ συναλλαγὰς καὶ προκαλεῖ τὴν εἰς τὸ Κράτος εἰσαγωγὴν διαφόρων ξένων ἀργυρῶν νομισμάτων, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων οὐδαμοῦ τῆς Ἑυρώπης ἔχουσι νόμιμον καὶ υποχρεωτικὴν κυκλοφορίαν, ἐκ τούτου δὲ παραβλάπτονται προφανῶς τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν τὰ συμφέροντα.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἀπαγορεύσωμεν μετὰ παρέλευσιν ἀναλόγου προθεσμίας τὴν εἰς τὰ δημοσία ταμεία παραδοχὴν τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων τῶν ἐπικρατειῶν, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλάς δὲν συνδέεται διὰ νομισματικῆς συμβάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ περιστείλωμεν ὅσον ἔνεστι τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης, καὶ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1867 περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου νόμου,

Γνωμοδοτήσῃ τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς 1 τοῦ προσηχοῦς μηνὸς Αὐγούστου δὲν εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ δημοσία ταμεία τὰ ἀργυρὰ νομίσματα τῶν ξένων Ἐπικρατειῶν, ἐξαιρέσει τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας, μεθ' ὧν ἡ Ἑλλάς διατελεῖ ἠνωμένη διὰ νομισματικῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα ἀργυρὰ νομίσματα τῶν μὴ νομισματικῶν ἠνωμένων μετὰ τῆς Ἑλλάδος ξένων Ἐπικρατειῶν, ὅσα θέλου εἰσαχθῆναι εἰς τὸ Ἡμέτερον Κράτος ἀπὸ τῆς 21ης τοῦ προσηγγίζοντος μηνὸς Ἀπριλίου μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου ε. ε. ὑποβάλλονται εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος, ὀριζόμενον εἰς 10 0]0 ἐπὶ τῆς ἀξίας, εἰς ἣν κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διατιμήσεις εἶναι δεκτὰ τὰ νομίσματα ταῦτα, εἰς τὰ δημοσία ταμεία.

Ἄρθρον 3. Τὸ παρὸν διάταγμα ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐρ' Ἀθῆναις τῆ 29 Μαρτίου 1876.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ, Γ. ΜΙΑΗΣΗΣ, Α. Δ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Σ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ.

— Ἀνακριθῶς, λέγει ἡ «Ἀλήθεια» γράφουσι ἐφημερίδες τινὲς ἐκ τῶν κλημερινῶν, ὅτι οἱ καταδικασθέντες ἀρχιερεῖς θέλουσι φυλακισθῆναι εἰς τὰς διὰ χρέη πολιτικῆς φυλακῆς, ἐὰν δὲν ἰσχυρισθῶσι τὰ ἐπιδικασθέντα εἰς βάρος των. Οἱ ἀρχιερεῖς δὲν φυλακίζονται εἰς τὰς φυλακὰς, ἀλλὰ περιορίζονται ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐν οἴκῳ ἄλλως τε εἶναι γνωστὴ ἡ ἀκτημοσύνη των.

— Τὴν 3ην Ἀπριλίου ἐκηδεύθη ὁ νεκρὸς τοῦ μακαρίτου Δεληγιάννη μετὰ τῶν προσκυουσῶν τιμῶν. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ἠκολούθησε τὴν κηδεῖαν ὁ διαγγελεὺς κ. Βάσος. Ἐτάφη εἰς τὴν Κολοκυνθοῦν παρὰ τὸν τάφον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Πέτρου Δεληγιάννη.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα», ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπεφασίσθη οὐδεὶς ὑπουργὸς ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν τοῦ προχθὲς ταφέντος Ι. Δεληγιάννη, ἀπηγορεύθη δὲ καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν νὰ κρατήσωσιν, ὡς ἔθος, τὰ παράσημα τοῦ μακαρίτου.

— Τὸ σάββατον τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ῥενιέρη ὁ θάνατος τοῦ βαρῶνου Σίνα, πάσχοντος ὡς γνωστὸν, πρὸ καιροῦ. Κληρονόμοι αὐτοῦ εἶναι ἡ σύζυγός του καὶ αἱ τέσσαρες ὑπανδρὸι θυγατέρες του.

— Διωρίσθη πρέσβυς εἰς Παρισίους ὁ κ. Εὐστ. Σίμος. Λέγεται ὅτι ὑπεγράφη καὶ ὁ διορισμὸς πρέσβεως ἐν Λονδίῳ, ἀλλὰ θὰ κοινοποιηθῆ κατόπιν.

— Ὁ Νομάρχης Φθιώτιδος καὶ αἰσρατικαὶ ἀρχαὶ τοῦ νομοῦ ἀνήγγειλαν τηλεγραφικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὁ Καλαμπάκινος ἐξῆλθεν εἰς τὸ τουρκικόν ἄς προσέξωσιν αἱ ἀρχαί, διότι, ὅπως ἐξῆλθε χωρὶς νὰ τὸν ἴδωσιν, οὕτω δύναται καὶ νὰ εἰσέλθῃ, καὶ βεβαίως θὰ εἰσέλθῃ μετὰ συντρόφων.

— Οὐδὲν ἀνεκαλύφθη ἐπὶ τῆς γενομένης ἐν τοῖς ἀνακτόροις κλοπῆς, ἀλλ' ἐφυλακίσθη ὡς ὑποπτος ὁ βοηθὸς τοῦ θαλαμηπόλου τοῦ Βασιλέως.

— Κατὰ τὸν ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἀύγουστ. Ἐφημ.», ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων, πρὶν μεταβῶσιν εἰς Κοπεγχάγην, θὰ συναντηθῶσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μὴνὶ μαίῳ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον ἐν τῇ πρωσσικῇ πρωτεύουσῃ.

Τὸ ταξείδιον τῶν Α. Α. Μ. Μ.

Τὸ αἰφνιδίως λέγει ὁ «Πρωῖνὸς Κῆρυξ» ἀποφασισθὲν ταξείδιον τῶν Α. Α. Μ. Μ. διὰ τὸ ἐξωτερικὸν μεθ' ἀπάσης τῆς Βασ. οἰκογενείας, πραγματοποιούμενον, ὡς λέγεται, περὶ τὸ τέλος τῆς ἐλευσομένης ἑβδομάδος (10 Ἀπριλίου), ἔφερον εἰς ἀνησυχίαν τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, πάντες δὲ οἱ πολῖται ἤρξαντο νὰ σλέπτωνται ἤδη περὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους οἰκογενειακῶς ἐκ τῆς πρωτεύουσας, ὁ δὲ ἀνεξάρτητος τύπος νὰ ἐγείρῃ καὶ οὗτος φωνὴν καὶ νὰ παριστᾷ ἐνδοιασμούς τινάς, ἐπικαλούμενος τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνώντων.

Ἴδου τὶ ἀναχινώσκομεν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Μερίμνης» ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

«Ἡ προσεγγίζουσα ἀναχώρησις συμπάσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἤρξατο νῦν διδουσα χώραν εἰς παντοίας σκέψεις. Συντρέ-

χουσι δὲ καὶ περιστατικὰ ὄχι ὀλίγα γεννώμεναι σκέψεις ταύτας. Ὑπάρχει ἀγνωστον ἐπὶ τὸ δρομολόγιον τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ὡσαύτως ἐν ἀγνοίᾳ ἐδρικομένηθα περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αὕτη μέλλει νὰ διατρίψῃ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος. Καὶ κατ' ἄλλους μὲν ἡ ἀποδημία τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς οἰκογενείας του παραταθήσεται μέχρι τέλους τοῦ θέρους καὶ μέχρι τοῦ ἐλευσομένου χειμῶνος ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς, ἀφ' οὗ ἐπιτελέσῃ ἐπισκέψεις τινὰς πρὸς ἡγεμόνας τῆς Ἑυρώπης, θ' ἀφήσῃ τὴν οἰκογενεῖάν του παρὰ τοῖς συγγενέσιν αὐτῆς καὶ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔχων κατὰ νοῦν νὰ παραστήσῃ εἰς τὸ ἔθνος τὰς ιδέας του περὶ κυβερνήσεως τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου καὶ περὶ ρυθμίσεως τῶν συμφερόντων του εἰς τὸ μέλλον, ἀφ' οὗ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστὸς καταγγέλλονται ὅτι δὲν παρέχουσι τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις. Οὕτω δ' ἐξηγεῖται καὶ ὁ τύπος ὁ δοθεὶς εἰς τὴν ἀντιβασιλείαν κατὰ τὴν παρούσαν ἀποδημίαν τοῦ βασιλέως ἄλλοτε, ὡς γνωστὸν, ἐκκεῖτο προσωρινῶς εἰς τὸν θρόνον εἰς τῶν στενῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἡδη δὲ ἀφέθη ἡ διαχειρίσις τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας εἰς τοὺς ὑπουργούς. Βεβαίως, ταῦτα σημειοῦντες, δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι ἀναγράφομεν εἰδήσεις καὶ πληροφορίας βεβαίας ἄλλ' ὁ συνδυασμὸς πολλῶν σκέψεων καὶ πραγμάτων, τῶν μὲν λεγομένων τῶν δὲ μὴ λεγομένων, φέρει εἰς τοιαῦτα πορίσματα. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, τὸ ἔθνος εἶναι δύσκολον νὰ μὴ ἀποδώσῃ σπουδαίαν σημασίαν εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Οἱ ὑπουργοί, ὡς ἐλάβομεν ἀφορμὴν καὶ ἐν ἄλλῃ περιστάσει νὰ εἴπωμεν, παρεκάλεσαν τὴν Α. Μ. νὰ μὴ σπεύσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἀναχώρησιν του ἄλλ' ὁ βασιλεὺς δὲν ἐνέκρινε τὴν ἀναβολὴν ταύτην, καὶ τοι δύναται τις νὰ ὀμολογήσῃ ὅτι διὰ μακρὰ καὶ ἀρκτικά ταξείδια δὲν εἶναι λίαν κατάλληλος ἡ παρούσα τοῦ ἔτους ὥρα, καὶ τοι ὡσαύτως βλέπει τις ὅτι ὑπάρχουσι ἐκκρεμῆ ζητήματα πολιτικά, οὐ μικροῦ λόγου ἄξια. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ὑπεδήλωσε πρὸ τούτοις ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὴν ιδέαν, ὅτι οἱ βασιλοπαιδὲς θὰ ἦτο καλὸν ἂν μὴ ἀνεχώρουν τῆς Ἑλλάδος ἄντετάχθῃ ὁμως, φαίνεται, ἡ παρατήρησις, ὅτι αἰετοπε οἱ γονεῖς μεριμνῶσι κάλλιον ὑπὲρ τῶν τέκνων των.»

«Ὅσα πλησιάζει ἡ ἀναχώρησις τοῦ βασιλέως, λέγει ὁ «Ἑλλ. Λαὸς» τοσοῦτ' αὕτη ἐμβάλλει εἰς σκέψεις τοὺς μετὰ συντόνου προσοχῆς τὰ τῆς πολιτείας ἡμῶν ἐξετάζοντας καὶ ἀνερευθύντας. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου κατὰ τῶν δύο πρώην ὑπουργῶν, κατὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ κατὰ τῶν συνεργῶν, ἧτις ἦτο καταδικαστικὴ διὰ πάντας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συζητήσεως τῆς πολιτικῆς δίκης κατὰ τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρῆ, ἧτις ἀγνωστον ὑποίας θέλει λάβει διαστάσεις, εἶναι ὀρθόν, εἶναι συμφέρον ν' ἀπέλθῃ ὁ βασιλεὺς ἐκτὸς τοῦ κράτους διὰ πολλοὺς μῆνας καὶ μεθ' ὅλης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας; Τοῦτο ἀφίνομεν εἰς τὸν χρόνον νὰ μαρτυρήσῃ. Ἡ ἀναφανείσα ληστεία κατὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ Φθιώτιδι, μετὰ πενταετῆ ἐξαφάνισιν αὐτῆς, καὶ ἡ ἐπαπειλούσα τῶν πραγμάτων δεινώσις ἐκ τούτου δὲν πρέπει νὰ γεννήσῃ ἀνησυχίας εὐλόγους, καὶ νὰ δικαιολογήσῃ ὀριμωτέραν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν;»

Ο Πρόεδρος των εν Αθήναις Εφετών.

Έχοντες υπόψιν 1) τὸ ἀπὸ 8 Μαρτίου ε. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ προσδιορίσθησαν ἔδραι τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἐφεταίου τούτου συστηθέντων Κακούργιοδικαίων τῆς Ἀπὸς κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος Συνόδου, αἱ πόλεις Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Ἀμφίσης. . . . ὅτι

Τοῦ ἐν Σύρῳ κακούργιοδικείου διορίσθησαν, Πρόεδρος μὲν τῶν Συνέδρων, ὁ Πρόεδρος τῶν αὐτῶν πλημμελειοδικῶν Β. Παπαδόπουλος, ἀναπληρωτικὸς δὲ Πρόεδρος ὁ Πλημμελειοδίκης Ι. Νακούμ, καὶ Σύεδροι, οἱ Κ. Δρακούμης Πλημμελειοδίκης καὶ Δημ. Βακοτόπουλος Πάρεδρος τῶν αὐτῶν Πλημμελειοδικῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας προτιθέμενος ἵνα μεταβῆ καὶ διέλθῃ τὸ θέρος ἐν τῇ νοτικῇ Εὐρώπῃ, θέλει ἀναθέσει κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ τὴν ἀρχὴν τῷ νιὸ καὶ διαδόχῳ αὐτοῦ Μεγάλῳ Δουκὶ Ἀλεξάνδρῳ, λαμβάνοντι τὸν τίτλον καὶ τὴν ἐξουσίαν Ἀντιβασιλέως, ὁ Γερμανικὸς ἰδίως τύπος ἐφάνη αὐτῷ μικρὰν θοροβηθεὶς καὶ φιλοδόμησεν ἐπ' αὐτοῦ διαφόρους περιέργους εἰκοτολογίας, ἀποδοῦς εἰς τὴν ἀποδημίαν ταύτην σπουδαῖον πολιτικὸν χαρακτῆρα. Οὕτω τινὲς τῶν ἐφημερίδων φρονοῦσιν ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος παρητήθη τῆς τριπλῆς συμμαχίας, πεισθεὶς ὅτι μάταιαι ὄλως εἰσὶν αἱ προσπάθειαι τῶν τριῶν Βορείων δυνάμεων πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ὅτι αἱ μεταξὺ τούτων διαφωναίαι εἰσὶ τοιαῦται, ὥστε, μεθ' ὅλας τὰς γενυμένας πρὸ ἐκείνης τούτων ἀποπειράς, ὅπως κατορθωθῇ συνεννόησις τις περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἐλεωρήθη ἀδύνατον ν' ἀποσοβῆθῃ ἢ πιθανότης βήσεως τινος. Τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος προβλέπων ἐνδεχομένης περιπλοκάς, ἐκρίνεν ἀπκράϊτητον ν' ἀναθέσῃ τὰς ἡνίας τοῦ κράτους εἰς χεῖρας νεωτέρως· ἐπειδὴ δὲ ἀφ' ἐτέρου ὑπεστήριξεν ἀείποτε πολιτικὴν εἰρηνοφιλον καὶ ἐπαμελήθη ἰδίως νὰ διατηρήσῃ σχέσεις ἐγκαρδίους μετὰ τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, προσέτιμησε ν' ἀπομακρυνθῇ μᾶλλον τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων, ἢ νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην νὰ παρεκκλίνῃ τῶν παραδόσεων τῆς ἐκτουτο πολιτικῆς καὶ νὰ ἐλθῇ εἰς βῆξιν πρὸς κράτος, μεθ' οὗ συνδέεται διὰ στενῶν συμπαιείας καὶ συγγενείας δεσμῶν. Ἐπειρὶ ἐφημερίδες διισχυρίζονται ὅτι, οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται διαιροῦνται εἰς δύο ἀντίφρανας μερίδας, ἃν ἢ μὲν διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Γορτζάκωφ διατελεῖ εἰρηνοφιλος, ἢ δ' ἔχουσα ὡς ἀρχηγὸν αὐτῆς ἑτερόν τινα διπλωμάτην τυγχάνει σπαθῶς τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὰς ἀπαισιοδόξους ταύτας ἐφημερίδας ἐν τοῖς γενομένοις συμβουλίαις οἱ ὄπαδοὶ τοῦ πολέμου ὑπερίσχυαν τῶν εἰρηνοφίλων, ἢ δὲ προσωρινῇ ἀποχώρησις τοῦ Τζάρου σημαίνει ὅτι, ἀφοῦ εἰς μάτην ἐξήταλησε πάντα τὰ μέσα τοῦ νὰ καταστήσῃ δυνατὰς τὰς εἰρηνοφίλους αὐτοῦ ἰδέας, ἠθέλησε νὰ ἐγκαταλίπη εἰς ἑτέρους τὸ ἔργον τοῦ διευθύναι τὸ κράτος εἰς τὴν νέαν ταύτην ὁδόν.

Ἐπὶ τέλους ὑπάρχει καὶ τρίτη τις γνώμη, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπεγορεύθη ἀπλῶς ἐκ λόγων ὑγείας καὶ ὅτι διατελεῖ ἐκτὸς πάσης πολιτικῆς ἀφορμῆς.

— Τὰ γερμανικὰ φύλλα ἐξηγοῦσι τὴν ἐπ' ἐσχάτων ἐπιταθεῖσαν μελαγχολίαν τοῦ Τζάρου ὡς ἐξῆς. Πρὸ τινῶν ἐβδομάδων, ἀπελθὼν εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἐτοιμοθανάτου ἀδελφῆς του Μαρίας Νικολαϊέβνας, ὠληφύρετο παρὰ τὴν κλίνην τῆς. «Προῶτως, ἀνέκραζεν, ἀγαπητὴ ἀδελφῆ, ἀναρπάξου ἀπὸ τὰς ἀγκάλας μου!» Ἀλλ' ἡ μεγάλη δούκισσα, διατηρήσασα ἄχρις ἐσχάτων τὴν διακρίνουσαν αὐτὴν εὐφροσύνην καὶ ψυχικὴν γαλήνην, ἀπήντησεν ἐτοιμῶς. «Προῶτως! Ἀλλὰ λησμονεῖς ὅτι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Ῥωμανῶφ δὲν ὑπερβαίνουσι κατὰ κανόνα τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας;». Ἡ ἀπάντησις αὕτη κατετάραξε τὸν Τζάρον, ὅστις, ὡς γνωστὸν, διατρέχει τὸ πεντηκοστὸν ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας· ἐκτοτε δὲ ἡ μελαγχολία του ἐπῆύξησεν.

Ὁ πόλεμος μεταξὺ Τουρκίας καὶ Σερβίας, συμμαχοῦντος μετ' αὐτῆς καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, ἐπίκειται, ἐκτὸς ἂν ἡ πολὺτροπος διπλωματία προλάβῃ αὐτόν. Τὸ πιθανώτερον ὅμως εἶναι ὅτι αἱ Δυνάμεις θ' ἀφήσωσι τὴν Σερβίαν καὶ τὸ Μαυροβούνιον νὰ ἐπιλύσωσι τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας διαφορὰς αὐτῶν. Τοῦλάχιστον αὕτη φαίνεται, εἶναι ἡ γνώμη τῆς Ῥωσσίας, ἣτις παρεσκευάσε τὰ πράγματα μέχρι τοῦ σημείου τούτου.

Ἴδου καὶ ἑτέρα σπουδαιοτάτη εἰδησις. «Ὁ ἐν Βελιγραδίῳ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Αὐστρίας, μὴ ἱκανοποιηθεὶς ὑπὸ τῆς Σερβικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν προσγενομένην αὐτῷ προσβολὴν, κατεβίβασε τὰ σήματα τοῦ προξενείου του καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ Βελιγραδίου».

ΣΟΥΤΟΡΙΝΑ, 26 Μαρτίου (7 Ἀπριλίου), περὶ τὴν 7ην ὥραν τῆς ἑσπέρας. Σήμερον ἐτελείωσαν αἱ συνεντεύξεις. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐπαναστατῶν ἀπέριψαν τὰς προσφορὰς τῆς Αὐστρίας καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

ΡΑΓΟΥΖΑ, 26 Μαρτίου (7 Ἀπριλίου). Ὁ στρατηγὸς Ρόδιτς ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα. Αἱ διαπραγματεύσεις ἀπέτυχον. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς συναθροίζεται εἰς Τρεβιζίνην. Λέγεται, ὅτι ὁ στρατεύσῃ κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου.

ΚΕΤΙΓΝΗ, 26 Μαρτίου (7 Ἀπριλίου). Ἐὰν ὁ τουρκικὸς στρατὸς συγκεντρωθῇ εἰς τὰ σύνορα, οἱ Μαυροβουνιώται θὰ ἐπιτελώσι κατ' αὐτοῦ. Τούτου γενομένου, οἱ Σέρβοι διχθαίνουσι τὰ σύνορα πανστρατιᾶ.

Ἐκ ΒΙΕΝΝΗΣ δὲ ἀνεκοινώθη ἡμῖν ἡ ἐπομένη εἰδησις: «Λέγεται ὅτι ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ῥωσσία διεφώνησαν». Ἡ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν εἰς Βιέννην, ὅτι οὐδεμίαν ἐπιτρέπει ἐπέμβασιν εἰς τὰ τῆς Τουρκίας, ἂν οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Μαυροβουνιώται μετασχῶσι τοῦ ἀγῶνος».

— Ἐν Κωνσταντινῶν δὲ, ὡς ἐκ θετικῆς πηγῆς μανθάνομεν, λέγει ἡ «Στοὰ» καθ' ἣν ὥραν τίθεται ὑπὸ τὰ πιστήρια τὸ φύλλον, ἐγένοντο διαδηλώσεις σοβαραὶ ὑπὸ τῶν ἐργατῶν τοῦ Ναυστάθμου οἵτινες, ἔχοντες νὰ λάβωσι 40 μηνῶν μισθοῦς, ἔλαβον ἀπέναντι αὐτῶν ἕνα μετζῆτι, δηλ. 5 δραχμὰς! — Ἡ Κωνσταντινούπολις συνεταράχθη ἐκ τῆς διαδηλώσεως ταύτης, ἀγνώστου ὄντος τοῦ τρόπου τούτου τοῦ ἀναφέρεσθαι ἐν Τουρκίᾳ.

— Ἡ εἰδησις, λέγει ἡ «Ἀλήθεια» ἦν ἐ ἐν Κ[ό]πλει ἀνταποκριτῆς τῆς Τεργεσαίας Νέας Ἡμέρας διεβίβασε τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ περὶ

τῶν ἐνεργουμένων ἐν Κ[ό]πλει πρὸς ἄρσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος διαπραγματεύσεων δὲν ἦτο ἄμοιρος ὑποστάσεώς τινος. Καθὰ πληροφοροῦμεθα ἐκ τῶν νεωτέρων Βυζαντινῶν φύλλων ἐσυστήθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ παρὰ τῆς Πύλης μικτὴ ἐπιτροπὴ ἐκ λαϊκῶν πρὸς διαρρύθμισιν ἐκκρεμῶν τινῶν ζητημάτων, μεταξὺ τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἐξαρχίας, ἣτις, καθὰ ἐρρέθη, ἐξεπόνησε σχέδιόν τι ἐπὶ τούτῳ.

Τὸ μέτρον τῆς συστάσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ἐπικρίνει σφοδρῶς ὁ Νεολόγος τῆς Κ[ό]πλεως, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ λαϊκῶν, ἀδυνατεῖ νὰ ἔχῃ ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν.

Ἡοῖο λέγει, ὁ λόγος τοῦ ἐκπανεῖν σχέδιον περὶ ἄρσεως σχίσματος μὴ ὑφισταμένου ἢ μόνον διὰ τοὺς ἀσπαζομένους τὴν βλάσφημον καὶ ἀντιχριστιανικὴν ἀρχὴν τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ, καὶ ἀφ' οὗ ἡ Σύνοδος ἀφήκεν ἀνοιχτὴν τὴν θύραν τῆς μετανοίας πᾶσι τοῖς βουλομένοις ἐπανακάμψαι εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας;

Περὶ τοῦ σχίσματος ἀπεφάνθη μεγάλη ἐκκλησιαστικὴ Σύνοδος ἐξενεγκουσα τῇ ἐμπνεύσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸν περὶ τούτου ὅρον. Ἐπιτρέπεται ἄρα τῇ μικτῇ λαϊκῇ ἐπιτροπῇ μετατρέψαι αὐτογνωμόνως ὅρον τοιοῦτον, τρόποις ἄλλοις ἢ τοῖς, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὅρου, διαγραφείσιν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΜΗΧΑΝΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω εἰς τὸ κοινὸν ὅτι παρ' ἐμοὶ εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς τὰ κατωτέρω εἶδη μηχανῶν ραπτικῆς τῶν σπουδαιότερων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ κατασκευαστῶν, ἦτοι Μηχαναὶ διὰ παντοίαν τέχνην καὶ ἐργασίαν, κινούμεναι διὰ ποδὸς Χόβε, Σίνγκερ, Βέλερ-Βίλσον, Κρόβερ, Πάκερ, Μέδιουμ, Rot-fut Croth με ἐμβολον δι' ὑποδηματοποιούς, Μηχαναὶ κινούμεναι διὰ χειρὸς Γερμάνια, Λίγκολν, Ἐξτρές, Νάυλορ, Νέα Χόβε, Σουπέριορ δύο εἰδῶν, Βικτωρίας καὶ Βάντσερ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποκτήσωσι τοιαύτας δύνανται νὰ ἴδωσιν αὐτὰς ἐκτεθειμένως εἰς τὸ κατάστημά μου, κείμενον πλησίον τοῦ ταχυδρομείου.

Ω. ΡΟΣΕΝΙΑΟΥΜ
Ἐπιδηματοποιός.

ΕΓΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ἀνδρῶν καὶ παίδων διαφόρων ποιοτήτων ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης ὁ γνωστὸς ἐμπορορράπτης κ. Ν. Βαρθαλίτης καὶ πωλεῖ εἰς εὐθηνότατην τιμῇ.

προαγγελθείσα έναρξίς των εξετάσεων τῆς ἐνταῦθα σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἐν αἷς ἐκτὸς ἄλλων δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν, παρῆσαν δ κ. Νομάρχης, δ κ. Δήμαρχος δ κ. Γυμνασιάρχης καὶ δ κ. Εἰσαγγελεῖς

Καὶ περὶ δὲ πρὸ ἔτους περίπου ἀρξαμένων τῶν ἐν τῇ Σχολῇ μαθημάτων καὶ ἐν ὀλίγαις ὥραις τῆς ἡμέρας διδασκομένων, πολλοὶ ἐν τούτοις τῶν ἀπόρων παιδῶν εὐρέθησαν καλῶς κατηρτισμένοι εἰς τὴν γραφὴν καθ' ὑπαγόρευσιν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἀριθμητικὴν, τὴν ἱερὰν ἱστορίαν καὶ τᾶλλα τῶν διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ὀρισμένων μαθημάτων. Χάριν λοιπὸν μεγίστην ὀφείλει ἡ κοινωρία τοῖς τε πρώτοις συλλαβοῦσι καὶ πραγματοποιήσασιν τὴν τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς ἰδέαν, καὶ τοῖς ὑλικῶς ἢ ἠθικῶς αὐτὴν υποστηρίζουσι, εὐεργέταις, ἐπιτρόποις, διδασκάλοις καὶ λοιποῖς, καὶ μάλιστα τῷ ζηλωτῇ τῶν καλῶν ἐφόρῳ τῆς Σχολῆς κ. Π. Τσόλας, ὅστις ἐπὶ πᾶσι καὶ πρὸ πάντων τῶν καλῶν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἀγωνίζεται ἀγωνά. Τὴν εὐχάριστον δὲ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρύματος κατάστασιν ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομικὴν καὶ διοικητικὴν καὶ πάντα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν λοιπὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν πολιτείαν, ἐξέθεκεν δ κ. Π. Τσόλας βραχὺ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν εξετάσεων διὰ προσφυστάτης προσλαλιᾶς, ἣτις καὶ θέλει δημοσιευθῆ, ὡς ἠκούσαμεν.

— Ὁ κ. δήμαρχος διὰ προκηρῦξεως εἰδοποιεῖ ὅτι ὁ κατάλογος τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἀπὸ τῆς ἐννάτης τρέχοντος Ἀπριλίου μέχρι τῆς δεκάτης ὀγδόης τοῦ ἰδίου, καὶ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

— Σήμερον ἔχομεν ἀρκετὰ καλὴν βροχὴν ἐν τῇ νήσῳ μας.

— Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον ἔχεται ἀληθείας ἡ περὶ τῆς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων κ. Ρωσσέτου· τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἡ τοιαύτη τῆς Κυβερνήσεως πράξις γινομένη πρὸς ἀρχαίον καὶ δοκιμὸν λειτουργῶν τῆς πολιτείας, κακίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν δ ἐνταῦθα εἰς θέσιν Δῆλι· Ἰερὸς ναὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἐορτὴν ἐν ἣ συνέρρουσε πολὺ πλῆθος.

— Εἰς τὴν ὀπισθεν τοῦ Δημ. παντοπωλείου ὁδὸν εἰσὶ πρὸ καιροῦ τεθειμένοι κάδοι (βαρέλια) πλήρεις δυσωδῶν ἐκ τῆς σήψεως κύτρων. Παρακαλεῖται ἡ Ἀστυνομία νὰ διατάξῃ τὴν ἐκείθεν ἄρσιν των.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως νὰ ὀπλισθῶσι δι' ὀπλῶν τοῦ παραδεδεγμένου συστήματος Μυλωνᾶ τὸ ἱππικόν, ἡ ἑφιππος χωροφυλακὴ καὶ τὸ πυροβολικόν, καθόσον ὁ ἐν χρήσει ὀπλισμὸς αὐτῶν κατέστη ἄχρηστος.

— Εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου κ. Δ. Βάλβην ἀπεστάλη τῇ 9 τρ. μηνὸς τῇ αἰτήσῃ του, ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων τῆς Βουλῆς ὁ φάκελλος τῆς δικογραφίας ἐπὶ τῆς δίκης τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρῆ· δὲν ἀληθεύει δὲ ἡ διάδοσις ὅτι ἡ δίκη ἀναβάλλεται.

— Ἐκ τῆς «Στοῦς» μεταφερομεν τὰ ἑξῆς. «Οἱ καταδικασθέντες εἰς φυλάκισιν διὰ τὰ ἐπισκοπικὰ δύο ὑπουργοὶ καὶ μεσολαβήσαντες κατὰ ταῦτα, ἐτέθησαν εἰς δύο δωμάτια τῶν φυλακῶν Τριγκέτα. Ὁ νόμος βεβαίως θεωρεῖ πάντας ἴσους, ἀλλ' ὁ νόμος δὲν ἐννοεῖ νὰ βιανίζηται οὐδεὶς, οὐδὲ νὰ

καταστρέφηται ἡ υἰεία τῶν φυλακισμένων, διότι καὶ ἀπλοστέρον ἦτο καὶ χριστιανικώτερον νὰ καταδικάζωνται πάντες εἰς θάνατον. Τὰ δωμάτια ἐν οἷς καθεύχθησαν οἱ δύο πρόην ὑπουργοὶ εἶναι βυπαρὰ, πλήρη κορεῶν, καὶ ἀποπνέοντα δηλητηριώδη εἰς τὴν υἰείαν μιάσματα, διότι ἐν αὐτοῖς εἶχον φυλακισθῆ ἄνθρωποι πάσχοντες ἐκ χρονίων νοσημάτων. Φρονοῦμεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι ὀφείλουσι νὰ φροντίσωσι περὶ καταλληλοτέρου οἰκῆματος.»

— Εἰς ἄλλο δὲ φύλλον ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς γράφει· «Ὅ,τι πυχῆθημεν πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο. Ἡ Κυβέρνησις δηλ. λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς βεβαιώσεις τῶν ἱατρῶν κ. κ. Θεοδωράκη καὶ Βλαχάκη, ὅτι ἡ υἰεία τῶν δύο ὑπουργῶν προσεβλήθη, ἐνεκα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν Τριγκέτα, διέταξε νὰ μετενεχθῶσιν οὗτοι εἰς τὸ Στρατιωτ. Νοσοκομεῖον, ἐν τῷ πολιτικῷ μὴ ὑπαρχούσης καταλλήλου θέσεως.»

— Ἐὰν αἱ πληροφορίες μας, λέγει ὁ «Λαὸς», ἦναι ἀληθεῖς, ἀπωλέσθη τὸ πρωτότυπον κατηγορητήριον τῶν ὑποδίκων Βουλγαρῆ καὶ Γρίβα. Ἄντ' αὐτοῦ ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον Βάλβην, ἐντυπὸν τι κατηγορητήριον. . . . .

— Εἰς ἑβδομήκοντα περίπου ἀριθμοῦνται οἱ μέχρι τοῦδε προσκληθέντες παρὰ τοῦ κ. Γρίβα ὡς μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ἐκ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ· συνήγορος τοῦ δ' ἐξελέξατο τοὺς πρόην εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν κ. κ. Ε. Δουριώτην καὶ Ι. Τυπάδον.

— Ἡ Συνάδελφος «Στοῦς» ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἀστυνομικὸν δελτίον δημοσιεύει ἀπὸ τινος σειρᾶν ἐγκλημάτων διαπραττομένων ἐν μέσαις Ἀθήναις καὶ ἰδίως παρὰ τὸ κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων, οὗτινος τὴν θέσιν ὀνομάζει *Ληστρικὸν Λημέρι* καὶ ὁ «λαὸς» δὲ καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες ἀναφέρουσι τοιαύτας ἐγκληματικὰς πράξεις, ἐμφανίζοντας ὅτι κακῶς ἔχουσι τὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐν τῇ πρωτεύουσῃ.

— Τὴν 7 τρ. μηνὸς συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἡ ἑκτακτος συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς. Μετὰ τινὰς δὲ συζητήσεις θορυβώδεις ἡ συνεδρίασις ἀνεβλήθη εἰς τὴν προσεχῆ Δευτέραν ὥραν 2 μ. μ. ἀφοῦ τυπωθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης.

— Ἐδημοσιεύθη ὅτι ἡ περιουσία, ἣν κατέλιπεν ὁ ἀποβιώσας Βαρὼν Σίνας ἀνέρχεται εἰς 400,000,000 φράγκων.

— Κατὰ τὴν «Σφίγγα» τῶν Θεβῶν ἐνεσκηφεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἡ ἐπιφοβὸς νόσος ἐξανθηματικὸς τύφος ἐξ ἧς προσεβλήθησαν μέχρις τῆς προχθῆς Κυριακῆς 7 ἄτομα, ὧν εἰς στρατιώτης, ὅστις καὶ ἀπεβίωσεν.

— Ἐν Μεσολογγίῳ ἀπεβίωσεν ὁ γέρον Γεώργιος Βουλπιώτης λείψανον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἐκηδεύθη μετὰ τῆς δεούσης ἐπισημότητος, τοῦ δικηγόρου κ. Ἄντ. Βάλβη ἀπαγγείλαντος τὸν ἐπικήδειον τοῦ μακαρίτου.

— Ἐν Βιέννῃ ἀπεβίωσεν ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης Βαρὼν Σίνας ἐκ χρονίου νοσήματος, 400 ἑκατομμυρίων φράγκων περιουσίαν καταλιπὼν εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ θυγατέρας, αἵτινες εἰσὶν αἱ κληρονόμοι του. Τὴν φιλογένειαν δὲ καὶ τὰς ἄλλας δὲ τὸ ἀρετὰς τοῦ μεγάλου τούτου πατριώτου θέλουσι μαρτυρεῖ καὶ ἄλλαι μὲν δημόσιαι καὶ ἰδιωτικαὶ αὐτοῦ μεγαλοδωρεῖαι, πρὸ πάντων Ἀστεροσκοπεῖον καὶ ἡ δὲ μόνυμος Ἀκαδημία, ἐφ' ὧν, ὡς ἐπὶ σελῶν ὑπερῶν, θέλουσιν

ἀναγινώσκει τὸ ὄνομα αὐτοῦ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ καὶ τηρεῖ τὴν ἀίδιον μνήμην του.

— Μεταβαίνουσι καθ' ἡμέραν εἰς Ἀθήνας μάρτυρες, προσκληθέντες εἰς τὸ εἰδικὸν δικαστήριον, οἱ μὲν τῆς κατηγορίας, οἱ δὲ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς δίκης τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρῆ. Ἡ δίκη αὕτη, ἀρχομένη τὴν ἐπιούσαν Δευτέραν, θέλει διαρκέσῃ, κατὰ τὰ φαινόμενα, περὶ τὸν μῆνα, ἴσως δὲ καὶ ἐπέκεινα, ἐπειδὴ μόνη ἡ κατηγορία ἔχει ὑπὲρ τοὺς 250 μάρτυρας· Δὲν εἶναι δὲ εἰσέτι γνωστὸν, ἂν θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ δικαστήριον οἱ κατηγορούμενοι ὑπουργοὶ, καὶ πόσοι ἐξ αὐτῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—

Τουρκία.— Ἡ οἰκονομικὴ τῆς Τουρκίας κατάστασις, καὶ ἡ κατάπτωσις τῶν τιμῶν ὅλων ἐν γένει τῶν ἀξιών, δυστυχῶς, ὡς ἦν ἐπόμενον οὐ σμικρὰς ἐπήνεγκον τὰς ζημίας καὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἀγορῶν, αἵτινες τὸ μὲν ἐξ ἀπειρίας, τὸ δὲ δελεασθεῖσαι ἐκ τῶν ὑπισχνουμένων μεγάλων τόκων καὶ τῶν λαχρίων, πάντων τούτων ἐπινοημάτων τῶν κερδοσκοπῶν, ἀντὶ τὰς περιουσίας αὐτῶν νὰ διαθέσωσιν εἴτε εἰς κτήματα, ὧν ἡ ἀξία ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μάλιστα καὶ τοῖς περίεξ καταπληκτικῶς ὀσημέραι αὐξάνει, προτίμησιν χαρτὰ ἀξίας ἀμφιβόλου καὶ ὧν τὴν ἐξαργύρωσιν οὐδεὶς ἠγγυᾶτο· τοιαῦτα δυστυχῶς, μεγάλων ποσοτήτων καὶ μάλιστα ἐπ' ἐσχάτων κυκλορορήσαντα, ἐστέρησαν τοὺς καύχους τῶν μέσων, δι' ὧν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἀμνηχανίαν αὐτῶν ἐκίνων, ἃς ἐλπίζομεν τὸ μάθημα τοῦτο θέλει παραδειγματίσει τοὺς ἡμετέρους· ἵνα παύσωσι διώκοντες τὸ ἄνευ κόπου κέρδος.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περιέχουσι μακρὰν τηλεγραφικὴν ἐκθεσιν τοῦ Μουκτάρ πασᾶ, ἀρχηγοῦ τοῦ ἐν Ἐρζεγοβίῃ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἐν ἣ ἐν ἐκτάσει ἀφηγεῖται τὰς ἐπὶ ἑξ ἡμέρας διαρκεσάσας συμπλοκάς μεταξὺ ἐπαναστατῶν καὶ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ὁ Μουκτάρ πασᾶς ἀποπειράθη νὰ κομίσῃ τροφὰς εἰς τὸ φρούριον Νηξίκ, ἄγων σῶμα στρατοῦ ἐκδέκα χιλιάδων καὶ πολλὰ ζῶα. Καθ' ὁδὸν ὅμως προσεβλήθη πολλάκις ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ὑπέστη ζημίας οὐχὶ ὀλίγας.

Προχωρήσας ὁ Μουκτάρ πασᾶς εἰς μακρὸν διάστημα εὐρην, ὡς λέγει, ἐνώπιόν του σῶμα ἐπαναστατῶν ἐκδεκατεσσάρων χιλιάδων ἀνδρῶν, ἐξ ὧν αἱ ἐπτὰ χιλιάδες ἦσαν Μαυροβούνιοι καὶ Σέρβοι, προσελθόντες εἰς βοήθειαν τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ἀγωνισθέντες ἐρρωμένως ὑπὲρ αὐτῶν. Φθάσας ὁ Μουκτάρ πασᾶς εἰς Κρισάτς ἐβιάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Γάτσκον, μὴ δυνηθεὶς νὰ τροφοδοτήσῃ, τὸ φρούριον τοῦ Νηξίκ, τὸ ὁποῖον πολλὴν ἔχει ἀνάγκην τροφῶν.

Ὁ Μουκτάρ πασᾶς ἐπαινεῖ τὸν στρατόν του, ὅτι ἠγωνίσθη ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Καὶ ὅμως αἱ περιλάλητοι ἐπιτυχίαι του δὲν κατόρθωσαν νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ φρούριον Νηξίκ, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Γάτσκον, ὅθεν τὸ κατ' ἀρχὰς ὠρμήθη. Θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀπόπειραν, ἀλλ' εἶναι ἄδηλον ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ κομίσῃ τροφὰς εἰς τὸ ὑπὸ λιμοῦ κατετρυχόμενον φρούριον.

Ἡ ἀποτυχία τοῦ Μουκτάρ πασᾶ νὰ τροφοδοτήσῃ τὸ φρούριον Νηξίκ, καὶ ἡ ἐμφάνισις ἐπτὰ χιλιάδων Μαυροβουνίων καὶ Σέρβων

μεταξύ των επαναστατών προεκάλεσαν μεγάλην ταραχήν εν Κωνσταντινουπόλει.

Εν τούτου τὸ κάμμα τῶν φανατικῶν Τούρκων ζητεῖ τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Μουροβουνίου. Τὸ ὑπουργεῖον συνήλθε καὶ συνδεδεκέθη, οἱ δὲ περισσώτεροι ὑπουργοὶ ἔδωκαν γνώμην ὑπὲρ πολέμου. Ὁ μέγας βεζίρης Μαχμούτ πασᾶς δὲν ἐνέκρινε τὸν πόλεμον, ἀποτρεπόμενος ὑπὸ τοῦ πρέσβεως τῆς Ῥωσσίας Ἰγνατιέφ.

Ἐν τούτοις ἐζητήθη στρατὸς αἰγυπτιακὸς διὰ ν' ἀντικαταστήσῃ ἐν Ἀσίᾳ τὸν τουρκικὸν στρατὸν, ὃ δὲ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ δέκα γιλιάδας Ἀραβας. Κατεσπευσμένως ἀποστέλλεται στρατὸς τουρκικὸς εἰς Σκούταρι τῆς Ἀλβανίας, ὅθεν θὰ ἐξορμήσῃ κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου, ἂν ὁ πόλεμος κηρυχθῇ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρίσκονται ἄνω κάτω. Ὁ πόλεμος θεωρεῖται σχεδὸν βέβαιος, καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ μεγάλου βεζίρου, ὅστις δὲν ἐπιδοκιμάζει τὸν πόλεμον, βλέπων ἴσως τὰς ἐλλείψεις καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῆς Τουρκίας νὰ διεξαγάγῃ ἐπιτυχῶς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Μαυροβουνίου, τῆς Σερβίας καὶ τῶν επαναστατῶν.

Τὸ Μαυροβούνιον, κατὰ τὰς νεωτάτας πληροφορίας, ἂν δὲν ἐκήρυξεν ἔτι τὸν πόλεμον ἐπισημῶς, κηρύττει αὐτὸν τὰς ἡμέρας ταύτας. — Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας στρατηγὸς Ἰγνατιέφ διατελεῖ εἰς ψυχρότητα πρὸς τὴν Πύλην. — Ἦδη εἶναι τετελεσμένον πλέον ὅτι ἡ Ῥωσσία ἐπαμφοτερίζει, τοὺς μὲν Σέρβους καὶ Μαυροβουνίους κρατοῦσα ἐποίμους καὶ πέμπουσα εἰς αὐτοὺς χρήματα καὶ συμβούλους, τὴν δὲ Αὐστρίαν καθησυχάζουσα. Ἐν τούτοις ἐν ταῖς χερσὶ τῆς Γερμανίας κεῖται ἡ τύχη τῆς Ἀνατολῆς, ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα. Ἄν αὕτη ἀποκλίνῃ πρὸς τὴν Αὐστρίαν ἢ ἠσυχία δὲν θὰ διαταραχθῇ, ἂν ὅμως κολακεύσῃ τὰς διαθέσεις τῆς Ῥωσσίας καὶ κηρύξῃ τελείαν οὐδετερότητα, βεβαίως ὁ πόλεμος ἐπίκειται μεταξὺ Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων καὶ Τουρκίας, εἴς τῆς Ῥωσσίας, ἂν μὴ ἄλλο τι, ἐπιτηρούσης τὴν Αὐστρίαν.

Σερβία. — Ὁ φιλοπόλεμος ἐνθουσιασμὸς τῶν Σέρβων ἐκδηλοῦται καὶ διὰ δωρεῶν. Κατὰ τὴν «Τσουμαδιαν», εἰς Σέρβος πατριώτης ἐκ Δουμοῦζποτόκ προσήνεγκεν εἰς τὴν κυβέρνησιν 30,000 ἀράδας ἀραβοσίτου καὶ 10,000 ἀράδας σίτου, ἐπὶ τῷ ὄρω ὅτι ἡ Σερβία θὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Πύλης. Κατὰ τὸν «Ἰστόκ», οἱ γνωστοὶ Σέρβοι πατριῶται ἀδελφοὶ Ἰωάννοβιτς προσήνεγκον εἰς τὴν κυβέρνησιν χίλια φλωρία.

Κατ' ἀλληλογραφίας σλαβικῶν φύλων ἐκ Βελιγραδίου, ὁ αὐστριακὸς πράκτωρ πρίγκηψ Βρέδης, παρουσιασθεὶς εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἠπέλιθεν αὐτὸν παρηγοῖα εἰπὼν ὅτι, ἂν ἡ σερβικὴ κυβέρνησις δὲν ὑποκύψῃ εἰς τὰς θελήσεις τῆς διπλωματίας, τὰ αὐστριακὰ στρατεύματα θὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὴν ἡγεμονίαν. Τοῦτο ἠρέθισεν τὸν πρίγκηπα, ὅστις ἀπεκρίθη ὅτι «δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς θελήσεις τῆς Αὐστρίας, διότι γινώσκει ὅτι οἱ ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ θρόνου προκατόχοί του, ὅσκις ὑπέλυψαν εἰς τὴν αὐστριακὴν ἐπιρροήν, ἔλαβον κακὸν τέλος.» Τοῦ πρίγκηπος Βρέδης, ἀπειλήσαντος ἐν τέλει ὅτι θὰ καταβιάσῃ τὴν σημαίαν, ὁ πρίγκηψ ἀπάντησε. «Θὰ εὐχαριστιθῶ τὰ μέγιστα, ἂν διακόψῃτε πᾶσαν μετ' ἐμοῦ σχέσιν.» Δέγεται ὅτι ὁ αὐστριακὸς πράκτωρ, βλέπων ὅτι ἡ ζωὴ του ἐν Βελιγραδίῳ κινδύνου ἀφρόρητος,

παρεκάλεσε τὴν κυβέρνησιν του νὰ τὸν ἀνακαλέσῃ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Δύο κατ' αὐτὰς σπουδαῖα τραύματα κατήνεγκεν ὁ ἀπηνῆς θάνατος ἐπὶ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν κ. Ἰσμουρλή καὶ Φιλοπούλου διὰ στενοτάτων συγγενικῶν δεσμῶν συνδεδεμένον. Ἐθρήνει ὁ φιλόστοργος υἱὸς Α. Ἰσμουρλῆς τὴν εὐσεβῆ καὶ χρηστὴν καὶ ἀγαθὴν αὐτοῦ μητέρα, ἥτις οὐ μόνον καλῶς αὐτὸν ἀναθρέψασα, συνετέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀναδειχθῇ πολίτης ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς συζύγου, ὑπῆρχεν αὐτῷ ἡ μόνη παρηγορία καὶ ἡ προστασία τῶν τέκνων. Μετὰ δύο ἡμέρας παρηγορεῖ ὁ Α. Ἰσμουρλῆς, συγκαταίων, τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τοῦ Φιλοπούλου, θρηνοῦντα ἀδελφὴν ἑγγαμὸν καὶ οἰκογένειαν ἔχουσαν πολυμελῆ, ἥτις ἐλθοῦσα εἰς Σῦρον ὅπως ἐπισκεφθῇ τοὺς ἐνταῦθα συγγενεῖς τῆς, ἀπέθανε μακρὰν τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων τῆς! Γαῖαν ἔχοιεν αἰάποθανοῦσαι ἐλαφρὰν, ὃ δὲ Θεὸς γένοιτο παρήγορος τοῖς ἐπιζῶσι!

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Μακροβιότης. — Ἐν Πολωνίᾳ ὑπάρχει γραῖα σωματικῶς καὶ διανοητικῶς ὑγιαίνουσα, ἥτις ἔχει ἡλικίαν μόνον 166 ἐτῶν, διότι κατ' ἐπίσημα ἑγγράφα ἐγεννήθη τῷ 1709! δηλαδὴ τὸ ἔτος, καθ' ὃ ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ Βορρᾶ Κάρολος ὁ δωδέκατος, ἠττηθεὶς κατὰ κράτος ἐν Πουλτάβα, κατέφυγεν εἰς τὸν Ἀχμέτ Γ'. Σουλτάνον τῆς Τουρκίας τὸν παρὰ τῶν Βενετῶν ἐλόντα τὴν Πελοπόννησον! Ἐνώπιον τῆς κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπογόνου ταύτης τοῦ Μαθουσάλα ἠθέλην ἐρυθριάσει ὁ πρὸ δύο περίπου μηνῶν ἀποθανὼν ἐν Μαγνησίᾳ πατριάρχης, περὶ οὗ τοσοῦτος ἐγένετο λόγος καὶ ὅστις ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα μόνον ἔτη ἔζησεν. Ἀπέναντι δὲ τῆς Πολωνίδος μακροβίου δύνανται νὰ ταχθῶσι μόνον ὁ ἐν Κόβω Φρίφ τῆς ἐπαρχίας Ῥίου Ἰανέφρου ζῶν τῷ 1867 Ἰωσήφ Μαρτίνος Κοτίγκος, περὶ οὗ τότε ἔγραφεν ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Λιβερπούλης». «Ὁὗτος γεννηθεὶς τῷ 1664 ἄγει τὸ 175 ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἦτοι ἐκ τῶν ἐτῶν αὐτοῦ διατηρουμένων, σχηματίζεται ἡ ἡλικία τριῶν σεβασμιῶν γερόντων. Ἡ γενεά του συγκροτεῖται ἐκ 204 τέκνων καὶ ἐγκόνων διαφόρων βαθμῶν.»

Ἐπίσης ἐν τῇ περὶ Σάμου ἐκθέσει τοῦ ὁ ἑκτακτος ἐπίτροπος τῆς νήσου ταύτης Ι. Κωλέττης ἔγραφε πρὸς τὸν κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Ι. Καποδίστριαν «Ἐν Σάμῳ ζῶσιν εἰς τὴν κόμην Σπαθαρέϊκα δύο γυναῖκες, ἡ μὲν Γραμματικὴ Χουσαδάρα καλουμένη, ἐτῶν 180, ἔχει υἱὸν ἐννενηκονταετῆ Μιχάλην καλούμενον καὶ θυγατέρας ἑξ, ἑξ ὧν ἡ μία ἐγέννησεν εἰς τρεῖς γένητας υἱοὺς ἐπτά ἢ ἑτέρα γυνὴ ὀνομαζομένη Παπαμαρώλετα εἶναι ἡλικίας 160 ἐτῶν περίπου, καὶ ἔχει πολλοὺς ἀπογόνους, οἵτινες ἀπεξενώθησαν καὶ ἐρχονται μεταξὺ τῶν εἰς γαμικὴν κοινωσίαν.»

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ καὶ αἱ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ὑπὸ Ἀποστ. Μακράκη καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει. Τόμος Α' περιέχων εἰσαγωγὴν εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ψυχολογίαν καὶ λογικὴν. Ἐν Ἀθήναις 1876. Τιμᾶται δραχ. 7.

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ ὑπὸ Βίκτωρος Οὐγῶ, μετάφρασις Ι. Ι. Σκυλίτση, ἔκδοσις νεωτάτη εἰς τόμους τέσσαρας. Ἐν Σμύρῃ. Τιμᾶται φράγκων 45.

Κωνστ. Πάπ, Συγγραφαὶ ποικίλαι ἤτοι φιλολογικὰ πάρεργα' φυλλάδιον Β'. Ἐν Ἀθήναις. Τιμᾶται δραχμῆς.

Ἑλικῶν ἢ συλλογὴ κωμωδιῶν χάριν τῶν ραστῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου, ἐκδίδονται ὑπὸ Ι. Κ. Χούμη βιβλιοπώλου' ἐν Ἐρμουπόλει 1876.

ΦΥΣΙΣ. Σύγγραμμα περιοδικὸν ὑπὸ Α. Καντακίδου καὶ Π. Κονδύλη. Φυλλάδιον ΣΤ' ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Βίος τῶν Μαλακίων. — Περὶ διπλῆς δι-απλάσεως τοῦ φωτός. — Νέα ὄρυγεῖα ἀδαμάντων ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ. — Θήρα ἐντόμων. — Θεωρία τῶν κυμάτων τοῦ φωτός. — Περιπέτεια νεαροῦ φυσιοδίφου.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ δεκαπενθμερίαν ἐκδιδόμενον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Ν. Ματαράγκα. Φυλλάδιον Γ'.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περὶ ὕφους. — Ἡ Ἀρθοποιός, διήγημα. — Οἱ πρόσφυγες τῆς Πάρου. — Περὶ σχοροβατῶν. — Ποιήσεις. — Ποικίλη Στοά. — Αἰνίγμα.

Ἀπαντα τὰ ἀνωτέρω εὐρίσκονται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Γω. Κ. Χούμη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ ὑπ' ἐμοῦ τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀστυνομίας ἐκτεθὲν εἰς λαχεῖον ΣΙΝΙΚΟΝ ΕΠΗΛΑΟΝ ἐκκυβευθὲν χθὲς ἐπὶ παρουσία τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Ἐρμουπόλεως ἔλαχεν εἰς τὸν ἀριθμὸν 178 ἀνήκοντα εἰς τὸν κύριον Γεώργ. Βέλτσον ἐργοστασιάρχην καὶ πρὸς γυνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 15 Ἀπριλίου 1876. ΒΑΣ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΙ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΙ

ΤΟΥ

ΣΚΑΠΙΝΑΟΥ

Κωμωδία διδαχθησομένη αὐριον ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς ἡστέρας πόλεως' εὐρίσκεται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Ι. Κ. Χούμη πωλουμένη ἀντὶ λεπτῶν πεντήκοντα.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Η «ΠΡΟΟΔΟΣ»